

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL R. C. 2018-09-27 SKUNDO**

2019 m. sausio 22 d. Nr. S-13 (7-189 /2018)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

Komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Andriaus Veniaus
Vilmos Vildžiūnaitės

sekretoriaujant
mokesčių mokėtojo atstovui
mokesčių administratoriaus atstovui

Ramutei Matkevičienei
A. V.
I. J.

2018 m. gruodžio 18 d. posėdyje išnagrinėjusi R. C. (toliau – Pareiškėjas) skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2018-08-31 sprendimo Nr. (21.131-31-5)-FR0682-296 dėl patikrinimo akto Nr. (21.60-32)FR0680-268 tvirtinimo, n u s t a t ė:

Inspekcija atliko Pareiškėjo gyventojų pajamų mokesčio (toliau – GPM) 2015-01-01 – 2016-12-31 laikotarpio apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo teisingumo patikrinimą ir surašė 2018-06-28 patikrinimo aktą Nr. (21.60-32)-FR0680-268. Nustatyta, kad Pareiškėjas laikotarpiu nuo 2015-03-03 iki 2016-04-20, būdamas UAB „T1“ direktoriumi, iš UAB „T1“ banko sąskaitos, esančios Nordea Bank AB, grynaisiais pinigais paėmė 42000 Eur ir iš UAB „T1“ banko sąskaitos, esančios AB DNB banke, grynaisiais pinigais paėmė 460000 Eur pinigines lėšas. Pareiškėjas patikrinimo metu nepateikė pakankamų įrodymų, pagrindžiančių, jog minėtos pinigines lėšas buvo panaudotos UAB „T1“ ūkinėje–komercinėje veikloje ir netapo Pareiškėjo apmokestinamosiomis pajamomis, todėl vadovaujantis Mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 69 str. 1 dalimi ir 70 str. 1 dalimi bei Valstybinės mokesčių inspekcijos viršininko 2004-05-24 įsakymu Nr. VA-103 „Dėl mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių patvirtinimo“ patvirtintų „Mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių“ (toliau – Taisyklės) 4 punkto nuostatomis, konstatuota, jog Pareiškėjas tikrinamuoju laikotarpiu gavo 502000 Eur kitas neapmokestintas pajamas, nuo kurių GPM nedeklaruotas, neapskaičiuotas ir nesumokėtas. Patikrinimo metu Pareiškėjo gautos 502000 Eur pajamos, vadovaujantis Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) 3, 6, 22, 27 straipsnių nuostatomis, apmokestintos 75376 Eur GPM.

Išnagrinėjusi Pareiškėjo pastabas, Inspekcija 2018-08-31 sprendimu Nr. Nr. (21.131-31-5)-FR0682-296 patvirtino patikrinimo akte Pareiškėjui papildomai apskaičiuotą GPM, taip pat papildomai apskaičiavo 16162,52 Eur GPM delspinigius ir paskyrė 30 proc. 22613 Eur GPM baudą.

Sprendime Inspekcija nurodė, kad patikrinimo metu, pritaikius turinio viršenybės prieš formą principą, konstatuota, jog pagal Pareiškėjo pateiktas UAB „T1“ kasos pajamų orderių (toliau – KPO) kopijas 502000 Eur pinigai realiai UAB „T1“ nebuvo perduoti, šie dokumentai sudaryti dirbtinai, tik Pareiškėjui siekiant mokestinės naudos – išvengti GPM mokėjimo nuo gautų neapmokestintų pajamų. Patikrinimo metu taip pat konstatuota, jog Pareiškėjas iš UAB „T1“ banko sąskaitų išgrynintų piniginių lėšų nedeklaravo 2015–2016 metų metinėse pajamų deklaracijose ir nuo jų mokesčių nesumokėjo, todėl mokesčių bazė nustatyta bei mokesčiai apskaičiuoti, vadovaujantis MAĮ 70 straipsnio nuostatomis, pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą. Inspekcijos vertinimu, byloje nustatytos aplinkybės leidžia teigti, kad Pareiškėjo mokestinei prievolei apskaičiuoti pagrįstai taikytos mokesčių vengimo konstatavimo aplinkybės, vadovaujantis MAĮ 69 straipsnio nuostatomis. Inspekcija sprendime aptarė MAĮ 69 str. nuostatas, taip pat šių nuostatų taikymo praktiką, suformuotą Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT, 2007-07-17 nutartis adm. byloje Nr. A11-719/2007; LVAT 2008-02-20 nutartis adm. byloje Nr. A556-250/2008, LVAT 2015-04-14 nutartis adm. byloje Nr. A-366-438/2015, LVAT 2015-09-22 nutartis adm. byloje Nr. A-1455-556/2015), nurodydama, kad aptartas teisinis reglamentavimas reiškia, jog mokesčių administratoriui tais atvejais, kai sandoris, t. y., jame fiksuotas veiksmas, sukeltis atitinkamas mokestines teisinis pasekmes, atitinka MAĮ 69 str. 1 dalyje nustatytas sąlygas, yra suteikta teisė neatsižvelgti į formalią šio sandorio išraišką bei nesiremti jame fiksuotomis mokestinėmis teisinėmis pasekmėmis, o atkurti tikrąsias teisiškai reikšmingas mokestines teises aplinkybes, kurios buvo slepiamos šiuo sandoriu (LVAT 2017-07-04 nutartis adm. byloje Nr. A-517-442/2017).

Sprendime nurodyta, kad Pareiškėjas 2015-03-03–2016-04-20 laikotarpiu buvo UAB „T1“ vadovu. 2017-01-18 atlikus UAB „T1“ kontrolės veiksmą pagal UAB „T1“ DNB banko sąskaitų išrašus nustatyta, kad iš UAB „T1“ banko sąskaitos nuimta grynais pinigais 460000 Eur, iš jų: 2015-08-10 – 40000 Eur, 2015-09-03 – 50000 Eur, 2015-10-27 – 50000 Eur, 2015-11-23 – 90000 Eur, 2015-12-15 – 130000 Eur, 2016-01-08 – 100000 Eur. AB DNB bankas nurodė, kad yra pasirašyta trijų šalių sutartis, klientas (UAB „T1“), AB DNB bankas ir UAB „G1“, pagal kurią AB DNB bankas gauna paraišką iš UAB „T1“, nurašo nuo sąskaitos nurodytą sumą ir paraišką siunčia UAB „G1“, UAB „G1“ išrašo lydraštį ir veža klientui pasirašyti. Pagal gautą atsakymą iš UAB „G1“ bei pridėjus dokumentus nustatyta, kad visuose pinigų pristatymo lydraščiuose pasirašė Pareiškėjas. Pagal UAB „T1“ Nordea bank AB banko sąskaitų išrašus taip pat nustatyta, kad laikotarpiu nuo 2015-06-02 iki 2015-08-05 iš UAB „T1“ banko sąskaitos Pareiškėjas nuėmė grynais pinigais 42000 Eur (2015-06-02 – 14000 Eur, 2015-06-04 – 14000 Eur, 2015-08-05 – 14000 Eur).

Dėl UAB „T1“ dokumentų. Inspekcijos informacinės bazės duomenimis, UAB „T1“ nuo 2016-07-29 išregistruota iš Juridinių asmenų registro bankrutavus. UAB „T1“ kontrolės veiksmo metu bankroto administratorius UAB „G2“ nepateikė UAB „T1“ buhalterinės apskaitos dokumentų, 2016-07-05 raštu informuodamas, kad UAB „T1“ dokumentų pateikti neturi galimybės, nes UAB „T1“ dokumentai nėra perduoti bankroto administratoriui bei pateikė UAB „T1“ direktoriaus A. K. (2016-04-20 – 2016-06-10 laikotarpiu UAB „T1“ direktorius) pateiktą 2016-06-17 prarastų dokumentų aktą, kuriame nurodyta, kad UAB „T1“ dokumentai yra visiškai sugadinti, netinkami naudojimui bei tolimesniam saugojimui ir bus sunaikinti.

Atlikto mokestinio tyrimo metu (2018-03-27 mokestinio tyrimo ataskaita Nr. FR0686-359) Pareiškėjui buvo įteiktas 2017-07-07 mokesčių administratoriaus nurodymas Nr. (21.175-32) FR0706-6865, kuriuo buvo prašoma pateikti laikotarpiu nuo 2015-06-02 iki 2015-08-05 iš UAB „T1“ banko sąskaitos, esančios Nordea Bank AB, nuimtų 42000 Eur bei laikotarpiu nuo 2015-08-10 iki 2016-01-08 iš banko sąskaitos, esančios AB DNB banke, nuimtų 460000 Eur grynųjų piniginių lėšų panaudojimą pagrindžiančius dokumentus. Pareiškėjo atstovas

advokatas A. V. pateikė 2017-08-14 prašymą, kuriame nurodė, kad laiku pateikti mokesčių administratoriaus nurodyme Nr. (21.175-32) FR0706-6865 nurodytus dokumentus nėra galimybės, nes Pareiškėjas kreipėsi į UAB „T1“ bankroto administratorių dėl dokumentų gavimo, todėl buvo prašoma pratęsti dokumentų pateikimo terminą. Atsižvelgus į šį atstovo prašymą, Pareiškėjui buvo įteiktas 2017-08-16 mokesčių administratoriaus nurodymas Nr. (21.75-32) FR0706-8865, kuriuo buvo prašoma aukščiau nurodytus dokumentus pateikti iki 2017-08-25. Pareiškėjo atstovas 2017-08-28 pateikė prašymą, kuriame nurodė, kad Pareiškėjas dalį dokumentų turi, tačiau kitus dokumentus reikia gauti iš archyvo, todėl per mokesčių administratoriaus nurodyme nustatytą laiką surinkti dokumentų nepavyko, buvo prašoma pratęsti dokumentų pateikimo terminą. Atsižvelgus į Pareiškėjo atstovo prašymą, jam buvo įteiktas 2017-09-04 mokesčių administratoriaus nurodymas Nr. (21.75-32) FR0706-9963, kuriuo buvo prašoma aukščiau nurodytus dokumentus pateikti iki 2017-09-25. Pareiškėjas, vykdydamas minėtą nurodymą, 2017-09-27 bei 2017-10-02 pateikė UAB „T1“ kasos pajamų orderių kopijas, kuriuose nurodyta, kad pagal 2015-06-30 kasos pajamų orderį T1 Nr. 15-06 Pareiškėjas įnešė į UAB „T1“ kasą 28000 Eur grynais pinigais, 2015-08-10 pagal KPO T1 Nr. 15-09 – 40000 Eur, 2015-09-03 pagal KPO T1 Nr. 15-10 – 50000 Eur, 2015-10-27 pagal KPO T1 Nr. 15-12 – 50000 Eur, 2015-11-24 pagal KPO T1 Nr. 15-15 – 90000 Eur, 2015-12-15 pagal KPO T1 Nr. 15-16 – 130000 Eur, 2016-01-08 pagal KPO T1 Nr. 16-01 – 100000 Eur ir pagal 2016-02-26 KPO T1 Nr. 16-04 – 14000 Eur, iš viso: 502000 Eur. Pateiktuose KPO kopijose nurodyta, kad pinigus į UAB „T1“ kasą perdavė ir pinigus priėmė R. Ciunavičius. Pažymėta, kad UAB „T1“ bankroto administratorius UAB „G2“ pateiktame 2016-07-05 rašte informavo, kad UAB „T1“ dokumentų pateikti nėra galimybės, kadangi UAB „T1“ dokumentai nėra perduoti bankroto administratoriui, kartu pateikdamas 2016-06-17 prarastų dokumentų aktą. Įvertinusi šias aplinkybes, Inspekcija konstatavo, kad Pareiškėjas teikė prieštaringą informaciją: atsakydamas į 2017-07-07 mokesčių administratoriaus nurodymą, tai yra pateiktame 2017-08-14 prašyme Pareiškėjo atstovas nurodė, kad mokesčių administratoriaus nurodyme nurodytų dokumentų Pareiškėjas negali pateikti laiku, nes kreipėsi į UAB „T1“ bankroto administratorių dėl dokumentų gavimo, o pateiktame 2017-08-28 prašyme nurodė, kad dalį dokumentų Pareiškėjas jau turi, o likusius dokumentus reikia gauti iš archyvo, 2018-02-20 paaiškinime Pareiškėjas jau teigė, kad UAB „T1“ KPO kopijas buvo padaręs būdamas UAB „T1“ direktoriumi ir laikė pas save, o gavęs mokesčių administratoriaus nurodymą, jas pateikė.

Inspekcija nurodė, kad buvo kreiptasi į Vilniaus m. savivaldybės administracijos Personalo departamento archyvą prašant pateikti visų sandorių ir finansinių operacijų, sudarytų UAB „T1“ su Pareiškėju, dokumentus bei buhalterinės apskaitos dokumentus, atspindinčius vykdytas operacijas. Gautame 2017-11-07 atsakyme informuota, kad UAB „T1“ dokumentai saugojimui į archyvą neperduoti, remiantis UAB „T1“ prašymu išduota pažyma apie dokumentų neperdavimą, nes visi dokumentai buvo nepataisomai sugadinti ir yra netinkami toliau naudoti, dėl vandens poveikio visa informacija juose yra neperskaitoma.

Patikrinimo metu nustatyta, kad Vilniaus miesto apylinkės teismas yra išnagrinėjęs baudžiamąjį bylą Nr.1-2839-506/2017 dėl UAB „T1“ buhalterinės apskaitos dokumentų sunaikinimo ir 2017-10-09 teismo baudžiamuoju įsakymu pripažinęs UAB „T1“ direktorių A. K. (nuo 2016-04-20 iki 2016-06-10 ėjo UAB „T1“ direktoriaus pareigas) kaltu dėl UAB „T1“ buhalterinės apskaitos dokumentų sunaikinimo. Baudžiamojoje byloje UAB „T1“ direktorius A. K. prisipažino, kad būdamas UAB „T1“ direktoriumi, sunaikino UAB „T1“ buhalterinės apskaitos dokumentus. Baudžiamojoje byloje dėl UAB „T1“ buhalterinės apskaitos dokumentų sunaikinimo, specialiuoju liudytoju apklaustas ir Pareiškėjas, kuris nurodė, kad 2015-03-03 – 2016-04-20 laikotarpiu, būdamas UAB „T1“ direktoriumi, UAB „T1“ pinigus grynino jis pats, pinigai buvo naudojami atsiskaitymams su tiekėjais, kurių pavadinimų Pareiškėjas neatsimena. Pinigų išgryninimui bei atsiskaitymui buvo išrašomi kasos pajamų orderiai / kasos išlaidų orderiai, kuriuos išrašydavo pats Pareiškėjas ir juos pateikdavo buhalterijai. Kur šiuo metu yra laikomi UAB „T1“ dokumentai, jis nežino, paskutinį kartą juos matė buhalterinę apskaitą tvarkiusioje bendrovėje, kurios pavadinimo neatsimena. Su savimi jokių dokumentų nėra

pasiėmėš. Teismo įsakyme pažymėta, kad atlikus kratas Pareiškėjo gyvenamojoje vietoje UAB „T1“ buhalterinės apskaitos dokumentai nebuvo rasti (krata atlikta 2017-06-07).

Inspekcija raštu kreipėsi į UAB „F1“ dėl buhalterinės apskaitos dokumentų pateikimo (Inspekcijos duomenimis, ši įmonė tvarkė UAB „T1“ buhalterinę apskaitą nuo 2013-04-16), kuri pateikė atsakymą, jog UAB „F1“ buhalterinės apskaitos tvarkymo sutarties su UAB „T1“ nėra pasirašę.

Inspekcija sprendime neatsižvelgė į Pareiškėjo pateiktų pastabų motyvus, susijusius su UAB „R1“ patikrinimu, kurio metu, pasak Pareiškėjo, nustatytos aplinkybės patvirtina tai, kad buvo atsiskaitoma grynaisiais pinigais. Sprendime nurodyta, kad byloje yra pateiktas UAB „R1“ 2017-10-26 patikrinimo aktas Nr. (21.60-32)-FR0680-452, kuriuo buvo atliktas 2012-08-10 – 2014-12-31 laikotarpio PVM apskaičiavimo ir sumokėjimo patikrinimas. Inspekcijos teigimu, nurodytas tikrinamasis laikotarpis yra neaktualus Pareiškėjo mokestinėms prievolėms, nes Pareiškėjas grynusius pinigus iš UAB „T1“ banko sąskaitų paėmė laikotarpiu nuo 2015-06-02 iki 2016-01-05. Be to, UAB „R1“ 2017-10-26 patikrinimo akte Nr. (21.60-32)-FR0680-452 yra nustatyta, kad 2015-01-13 Vilniaus apygardos teismo nutartimi civ. byloje Nr. B2-564-258/2015 UAB „R1“ iškelta bankroto byla. Bankroto administratoriumi paskirta UAB „B1“. UAB „R1“ nuo 2015-06-03 pripažinta bankrutavusia ir nuo 2015-11-20 išregistruota iš Juridinių asmenų registro. Inspekcijos 2017 m. atlikto UAB „T1“ mokestinio tyrimo metu (2017-01-08 mokestinio tyrimo ataskaita Nr. (21.67-32)-FR0686-73) nustatyta, kad UAB „T1“ 2015 m. verslo sandorių su UAB „R1“ neturėjo.

Dėl Pareiškėjo argumentų, kad jis tik po patikrinimo akto surašymo prisiminė buhalterinę apskaitą tvarkančią įmonę (UAB „E1“), kuri, Pareiškėjo teigimu, gali pateikti trūkstantį informaciją apie UAB „T1“ sumokėtas sumas rangovams ir kitiems tiekėjams, taip pat dėl prašymų išreikalauti informaciją apie Pareiškėjo atsiskaitymus grynaisiais pinigais su PC „Senukai“, UAB „Statoil“, UAB „Ermitažas“, UAB „Moki veži“, Inspekcija nurodė, kad patikrinimo metu kreiptasi į UAB „T1“ bankroto administratorių UAB „G1“, kuris nepateikė UAB „T1“ apskaitos dokumentų bei nepateikė jokios informacijos apie UAB „E1“. Pažymėta, jog, vykdant MAĮ 67 str. 2 dalyje nustatytą pareigą, mokesčių mokėtojui nepakanka vien apsiriboti įrodymais nepagrįstų paaiškinimų ir kontrargumentų teikimu (LVAT 2013-04-15 sprendimas adm. byloje Nr. A602-27/2013), taip pat atkreiptas dėmesys, kad dokumentų atkūrimo būdai yra nustatyti Vyriausybės 2002-07-01 nutarimu Nr. 1022 patvirtintose „Dingusių, visiškai ar iš dalies sugadintų apskaitos dokumentų ir apskaitos registrų atkūrimo taisyklėse“.

Dėl Pareiškėjo apmokestinimo. Inspekcija konstatavo, kad Pareiškėjo pateiktos UAB „T1“ KPO kopijos yra jo gynybinė pozicija su tikslu gauti mokestinę naudą, nes šiais dokumentais bandoma formaliai pasinaudoti, dengiant realiai įvykusius kitokio pobūdžio santykius ir siekiant nuslėpti gautas pinigines lėšas – Pareiškėjas 2015-03-03 – 2016-04-20 laikotarpiu, būdamas UAB „T1“ direktoriumi, iš Nordea Bank AB, banko sąskaitų išgrynino 42000 Eur ir iš AB DNB banko sąskaitų išgrynino 460000 Eur piniginių lėšų, kurios tapo Pareiškėjo apmokestinamosiomis pajamomis. Tai, pasak sprendimo, rodo:

1) Pareiškėjo teikta prieštaringa informacija. Pareiškėjas 2017-06-20 liudytojo apklausos protokole nurodė, kad jis nežino, kur šiuo metu yra laikomi UAB „T1“ dokumentai, paskutinį kartą juos matė buhalterinę apskaitą tvarkiusioje bendrovėje (kurios pavadinimo Pareiškėjas neatsiminė), su savimi jokių dokumentų nėra pasiėmęs, kai tuo tarpu Inspekcijai pateiktame 2018-02-20 paaiškinime teigė, kad būdamas UAB „T1“ direktoriumi padarė KPO kopijas ir laikė pas save. Pareiškėjo 2018-02-20 paaiškinime pateikta informacija prieštarauja informacijai, pateiktai 2017-08-14, 2017-08-29 prašymuose, kuriuose Pareiškėjas nurodė, kad mokesčių administratoriaus nurodytame nurodytų dokumentų negali pateikti laiku, nes kreipėsi į UAB „T1“ bankroto administratorių bei į archyvą dėl dokumentų gavimo, kai tuo tarpu 2018-02-20 paaiškinime Pareiškėjas teigė, kad UAB „T1“ kasos pajamų orderių kopijas buvo padaręs būdamas UAB „T1“ direktoriumi ir laikė pas save,

2) tai, jog 2017-06-07 atlikus kratą Pareiškėjo gyvenamojoje vietoje, UAB „T1“ buhalterinės apskaitos dokumentai nebuvo rasti,

3) tai, jog UAB „T1“ bankroto administratorius UAB „G1“ mokesčių administratoriui nepateikė UAB „T1“ buhalterinės apskaitos dokumentų, nurodydamas, kad dokumentai neperduoti bankroto administratoriui, o Vilniaus m. savivaldybės administracijos Personalo departamento archyvas patvirtino, kad UAB „T1“ dokumentai saugojimui į archyvą neperduoti,

4) tai, jog UAB „F1“ mokesčių administratoriui pateikė informaciją, kad buhalterinės apskaitos tvarkymo sutarties su UAB „T1“ nėra pasirašę,

5) UAB „T1“ mokestinio tyrimo metu, atsižvelgus į tai, jog UAB „T1“ 2016-07-29 išregistruota iš Juridinių asmenų registro bankrutavus, UAB „T1“ mokestiniam tyrimui nepateikė jokių buhalterinės apskaitos dokumentų, konstatuotos aplinkybės, kad nebuvo galimybės nustatyti, kaip ir kur buvo panaudotos, taip pat ar buvo apskaitytos UAB „T1“ direktoriaus pareigose dirbusio Pareiškėjo 2015-06-02–2016-01-05 laikotarpiu iš UAB „T1“ banko sąskaitų išgrynintos piniginės lėšos.

Inspekcijos sprendime pateikta informacija apie tai, kad Vilniaus m. antrasis apylinkės teismas 2008-09-25 pripažino Pareiškėją kaltu (2008-11-11 baudžiamasis įsakymas įsiteisėjo) dėl apgaulingos apskaitos tvarkymo, dokumento suklastojimo ar disponavimu suklastotu dokumentu, nusikalstamos veikos padarymo 2003-01-01.

Inspekcija nurodė, kad taikant MAĮ 69 str. 1 dalies nuostatas, pagrįstai buvo pripažinta, jog pagal Pareiškėjo pateiktas UAB „T1“ KPO kopijas 502000 Eur pinigai realiai nebuvo perduoti UAB „T1“, šie dokumentai sudaryti dirbtinai, tik siekiant mokestinės naudos – išvengti GPM mokėjimo nuo gautų apmokestinamųjų pajamų, todėl į Pareiškėjo pateiktas UAB „T1“ KPO kopijas neatsižvelgta pagrįstai. Konstatuota, jog Pareiškėjas gavo pinigines lėšas iš UAB „T1“ banko sąskaitų, kurios priskirtinos Pareiškėjo apmokestinamosioms pajamoms.

Inspekcija sprendime pasisakė dėl MAĮ ir Taisyklių, taip pat dėl teisminės praktikos taikant šį mokesčio apskaičiavimo būdą (LVAT 2016-08-02 nutartis adm. byloje Nr. A-2626-575/2016, LVAT 2010-11-29 nutartis adm. byloje Nr. A-438-1542/2010, 2016-02-04 nutartis adm. byloje Nr. A-384-442/2016, 2007-06-05 nutartis adm. byloje Nr. A11-603/2007). Sprendime konstatuota, kad Pareiškėjas mokestiniam patikrinimui nepateikė jokių įrodymų apie tai, kad minėtos piniginės lėšos netapo jo disponuojamomis lėšomis ar patvirtinančių, jog gautos lėšos nėra mokesčių mokėtojo pajamos.

Nurodyta, kad patikrinimo metu nustatyta, jog Pareiškėjo pajamos, susijusios su darbo santykiais, atskaičius mokesčius, 2015 m. sudarė 3987,69 Eur ir 2016 m. – 115,29 Eur. Nustatyta, kad Pareiškėjas 2016 m. įnešė į UAB „R2“ kasą 17500 Eur grynaisiais pinigais, kurių paskirtis „avansinis mokėjimas“. Statistikos departamento duomenų bazės duomenimis, 2015 m. trijų asmenų vartojimo išlaidos gali sudaryti 7117 Eur, 2016 m. – 7829 Eur. Be to, yra teismo įsakymas dėl išlaikymo priteisimo iš Pareiškėjo nepilnametės dukters A. M. (gim. (duomenys neskelbtini) išlaikymui po 43,44 Eur kas mėnesį iki dukters pilnametystės. Įvertinus surinktą informaciją nustatyta, kad Pareiškėjo šeimos 2015–2016 m. gautos pajamos mažesnės nei Statistikos departamento nustatytos vidutinės vartojimo išlaidos. Tai leidžia konstatuoti, kad aukščiau minėtas iš UAB „T1“ banko sąskaitų 2015–2016 m. išgrynintas pinigines lėšas Pareiškėjas naudojo asmeninėms reikmėms. Konstatuota, kad Pareiškėjo veika atitinka Inspekcijos viršininko 2004-05-24 įsakymu Nr. VA-103 patvirtintų Mokesčių apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių 4.4 punkto reikalavimus – mokesčių mokėtojas nevykdo arba netinkamai vykdo savo pareigas, t. y. saugant apskaitos ar kitus dokumentus, dokumentų neišsaugo arba išsaugo ne visus. Inspekcija nurodė, kad Pareiškėjas iš UAB „T1“ banko sąskaitų išgrynintų piniginių lėšų nedeklaravo 2015–2016 metų metinėse pajamų deklaracijose ir nuo jų mokesčių nesumokėjo. Atitinkamai duomenų, kurie atitiktų reikalavimus, keliamus buhalterinės apskaitos ar ūkinės–komercinės veiklos dokumentams, mokesčių administratoriui nepateikė. Kadangi buhalterinės apskaitos duomenys pagal teisės aktų nuostatas yra pirminiai ir leistini informacijos šaltiniai, kurių pagrindu yra galima nustatyta tvarka apskaičiuoti mokėtinus į biudžetą mokesčius, todėl tais atvejais, kai tokių duomenų mokesčio mokėtojas nerenka, juos iškraipo ar sunaikina, yra prarandama

objektyvi galimybė įprasta tvarka (teisės aktų nustatyta tvarka) apskaičiuoti į biudžetą mokėtinų mokesčių sumas (dydžius). Tai lemia, kad minėta Pareiškėjo veikla – apgaulingas buhalterinės apskaitos tvarkymas, neatspindi visų įvykusių ūkinių operacijų ir įvykių, sudarė prielaidas mokesčių administratoriui taikyti MAĮ 70 straipsnio nuostatas.

Sprendime Inspekcija rėmėsi LVAT suformuota pozicija, kad pareiga pagrįsti aplinkybes, jog fizinio asmens gautos piniginės lėšos nėra jo pajamos arba tai yra neapmokestinamosios pajamos, tenka mokesčių mokėtojui (2011-01-24 nutartis adm. byloje A-556-1216/2011, 2012-05-24 nutartis adm. A-442-1601/2012). Pagal MAĮ 40 str. 1 d. 8 punkto nuostatas mokesčių mokėtojas turi atitinkamas pareigas: bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, pateikti mokesčių administratoriui visus patikrinimui atlikti reikiamus dokumentus bei kitą informaciją, todėl mokėtojas turi būti rūpestingas ir atsakingas, rūpintis dokumentais, pagrindžiančiais savo veiksmų atlikimą. Sprendime, vadovaujantis MAĮ 70 str. 1 dalyje ir Taisyklių 6.3.5 papunktyje įtvirtintu lėšų banko sąskaitose metodu, pripažinta, kad patikrinimo metu pagrįstai konstatuota, jog Pareiškėjo iš UAB „T1“ banko sąskaitų laikotarpiu nuo 2015-06-02 iki 2015-08-05 išimtos 42000 Eur piniginės lėšos bei laikotarpiu nuo 2015-08-10 iki 2016-01-08 išimtos 460000 Eur piniginės lėšos priskirtinos Pareiškėjo pajamoms.

Dėl Pareiškėjo duomenų panaudojimo. Inspekcija atsakė į Pareiškėjo pastabas, kad mokesčių administratorius, neturėdamas teisėto pagrindo, patikrinimo akte atskleidė asmens duomenis, kurie neturi sąsajos su atliktu mokestiniu patikrinimu, taip pažeisdamas Pareiškėjo teisę į asmens duomenų konfidencialumą ir neliečiamumą bei Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo nuostatas, nes Inspekcija nurodė duomenis apie jo atžvilgiu anksčiau atliktus baudžiamojo persekiojimo veiksmus, rinko duomenis apie Pareiškėjo sutuoktinę ir vaikus, nes šie duomenys neturi sąsajų su atliktu patikrinimu. Remdamasi LVAT 2011-02-04 nutartyje adm. byloje Nr. A-438-201/2011 suformuotomis įrodymų rinkimų taisyklėmis, Inspekcija nurodė, kad mokesčių administratorius savo kontrolės veiksmų atlikimo metu turi teisę naudotis ir vertinti atitinkamą įrodomąją medžiagą, susijusią su ankstesniais mokestiniais laikotarpiais. Taip pat išanalizavusi MAĮ 39 straipsnio nuostatas, Inspekcija nurodė, kad šių nuostatų prasme, Inspekcija patikrinimo akte panaudojusi Pareiškėjo duomenis (dėl kurių panaudojimo Pareiškėjas prieštaravo pastabose), nepažeidė Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo nuostatų.

Dėl delspinigių. Inspekcija, aptarusi 96 str. 1 d. 2 punkto nuostatas, konstatavo, kad, vadovaujantis GPMĮ 36 str. 2 dalies bei MAĮ 96 str. 1 d. 2 punkto, 97 str. 2 dalies, 98, 99 straipsnių nuostatomis, nuo apskaičiuotos 75376 Eur GPM sumos, atsižvelgiant į GPM sumokėjimo pradelstų dienų skaičių bei į Finansų ministro 2012-08-27 įsakymu Nr. 1K-292 ir 2012-12-05 įsakymu Nr. 1K-408 patvirtintus delspinigių už nesumokėtą arba pavėluotai sumokėtą mokesį, dydžius, Pareiškėjui apskaičiuojami 16162,52 Eur GPM delspinigiai.

Dėl baudų. Inspekcija, remdamasi MAĮ 139 str. 1 dalies ir Inspekcijos viršininko 2007-03-28 įsakymu Nr. VA-25 dėl „Baudų skyrimo ir delspinigių skaičiavimo metodikos patvirtinimo“ patvirtintos Baudų skyrimo ir delspinigių skaičiavimo metodikos 18, 18.1.6 punktų nuostatomis, laikydamosi pozicijos, kad dėl Pareiškėjo veikos buvo padaryta didelė žala valstybės biudžetui (nesumokėto mokesčio dydis yra daugiau kaip 500 bazinių socialinių išmokų (anksčiau – MGL), taip pat atsižvelgdama į mokesčių mokėtojo bendradarbiavimą su mokesčių administratoriumi, Pareiškėjui skyrė 30 proc. dydžio 22613 Eur (75376 Eur x 30 proc.) GPM baudą.

Pareiškėjas su priimtu sprendimu nesutinka, skunde nurodydamas šiuos nesutikimo su Inspekcijos sprendimu motyvus:

Pasak Pareiškėjo, Inspekcija, priimdama sprendimą dėl ginčo sumų apmokestinimo, apsiribojo tik UAB „T1“ banko sąskaitos išrašų vertinimu, nerinko jokios papildomos informacijos apie UAB „T1“ vykdytus projektus ir atsiskaitymus, apmokestino Pareiškėją pagal jo asmeninių išlaidų įvertinimą. Mokesčių administratorius konstatuodamas, kad nurodytas apmokestinimo principas taikomas, kai asmens išlaidos viršija pajamas, nesurinko ir nenurodė jokių įrodymų ar argumentų, patvirtinančių šiuos mokesčių administratoriaus

teiginius. Informacija apie Pareiškėjo išlaidas apskritai nebuvo rinkta, išlaidos nenustatytos, todėl konstatuoti, kad Pareiškėjo išlaidos viršija pajamas nėra pagrindo.

Nesutinkama su Inspekcijos pozicija, kad Pareiškėjo pateikti dokumentai, kasos pajamų orderiai 502000 Eur sumai, yra gynybinė pozicija, o Pareiškėjas pateikė prieštarinę informaciją. Pareiškėjo skunde teigiama, kad pinigai buvo įnešti į įmonės kasą, o tai patvirtina kasos pajamų orderių kopijos, kurios nėra nuginčytos, tik mokesčių administratorius nepagrįstai nenori jų pripažinti. Nurodoma, kad, atlikdamas UAB „R1“ patikrinimą, mokesčių administratorius padarė UAB „T1“ sąskaitų faktūrų, buhalterinės apskaitos dokumentų ir kitų dokumentų kopijas, iš kurių akivaizdžiai matyti, kad su šia įmone buvo atsiskaitoma grynaisiais pinigais, todėl atsiskaitymas grynaisiais pinigais su rangovais ir tiekėjais buvo įprastinė praktika. Pareiškėjo atstovui paprašius susipažinti su UAB „T1“ patikrinimo medžiaga, buvo pateiktas dalinai uždengtas mokestinio tyrimo pažymos variantas, kuris nebuvo pakankamai informatyvus, kad galima būtų pagrįsti savo poziciją. Todėl Pareiškėjas prašo išreikalauti iš mokesčių administratoriaus UAB „R1“ ir UAB „T1“ patikrinimo medžiagą ir kontrolės veiksmų rezultatus.

Pažymima, kad piniginių lėšų Pareiškėjas niekur nepanaudojo, jas grąžino į įmonės kasą, įnešus pinigines lėšas grynaisiais pinigais, buvo išrašyti kasos pajamų orderiai. Tai, kad pinigines lėšas buvo naudojamos atsiskaityti su kitais juridiniais asmenimis ir atsiskaitymas grynaisiais pinigais buvo įprastinė praktika, patvirtina prie šio skundo teikiami įrodymai: pinigų priėmimo kvitų kopijos, UAB „T1“ atskaitingo asmens sąskaitos išrašas (iš jo matyti, kad 2015 m. pabaigoje, Pareiškėjo, kaip atskaitingo asmens, įsipareigojimas UAB „T1“ buvo – 46022,73 Eur).

Pareiškėjas laikosi pozicijos, kad mokesčių administratorius netinkamai taiko Taisyklių nuostatas, nes Inspekcija 2018-05-09 pateiktame išaiškinime nurodė, kad „iš fizinio asmens į juridinio asmens kasą įneštų pinigų įforminimo dokumentai – kasos pajamų orderiai, pinigų priėmimo kvitai laikomi kasos pajamų orderių išrašiusio juridinio asmens dokumentais, kurie saugomi 10 metų. Fizinis asmuo, nesiverčiantis verslu ar profesine veikla, saugoti kasos pajamų orderio antro egzemplioriaus neprivalo, todėl šį dokumentą galėtų saugoti tiek laiko, kiek šis dokumentas būtų reikalingas jo pajamoms ar išlaidoms pagrįsti.“ Kadangi nuo 2016 metų neatsirado joks poreikis šiems dokumentams pateikti, praėjus dvejiems metams, Pareiškėjas nežinojo, kur padėjo visus gautus kasos pajamų orderių kvitus. Todėl, pasak Pareiškėjo, atsižvelgiant į tai, kad jis neturi pareigos saugoti šiuos kvitus, Inspekcijos nurodytas apmokestinimo pagrindas nėra tinkamas ir neteisėtas. Todėl skunde teigiama, kad Inspekcijos išvados dėl gautų pajamų nedeklaravimo 2015–2016 metų metinėse pajamų deklaracijose, nepateiktų buhalterinės apskaitos dokumentų ir atsiradusio pagrindo taikyti MAĮ 70 straipsnio nuostatas neturi jokio teisinio pagrindo, nes: pirma, Pareiškėjas neprivalėjo deklaruoti sumų, kurių jis negavo; antra, Inspekcija nenurodo kokiu teisiniu pagrindu Pareiškėjas privalėjo tvarkyti buhalterinę apskaitą; trečia, pats mokesčių administratorius patvirtino savo 2018-05-09 išaiškinime, kad Pareiškėjas neprivalo tvarkyti buhalterinės apskaitos ir saugoti gautų apskaitos dokumentų. Laikytina, kad mokesčių administratoriaus argumentai dėl MAĮ 70 straipsnio nuostatų taikymo yra neteisėti.

Pareiškėjas Inspekcijos poziciją dėl to, kad jo paaiškinimai dėl UAB „T2“ dokumentų yra priešaringi, vertina kaip kabinėjimąsi prie žodžių. Pareiškėjas pažymi, kad jis UAB „T2“ vadovu buvo laikotarpiu nuo 2015-03-03 iki 2016-04-20, nuo 2016-04-20 iki 2016-06-10 bendrovės vadovu buvo A. K. . Pagal BAĮ 19 str. 4 dalies nuostatas, jei pasikeičia ūkio subjekto vadovas, apskaitos dokumentus, apskaitos registrus, finansines ataskaitas ir metinius pranešimus arba veiklos ataskaitas perima paskirtas naujas ūkio subjekto vadovas. Pasikeitus vadovams, Pareiškėjas visus buhalterinės apskaitos dokumentus ir registrus perdavė naujam direktoriui. Pareiškėjas negalėjo ir neturėjo pareigos pasilikti jokių buhalterinės apskaitos dokumentų (tai patvirtina Inspekcijos 2018-05-09 pateiktas išaiškinimas). Faktą, kad Pareiškėjas perdavė buhalterinės apskaitos dokumentus naujam vadovui, patvirtina ir Inspekcijos motyvas, jog FNTT prie VRM kratos metu pas Pareiškėją, jokių apskaitos dokumentų nerado. Atkreipiamas dėmesys į tai, kad kasos pajamų orderių kopijų FNTT prie

VRM pareigūnai nelaikė apskaitos dokumentais, nes ieškojo dokumentų originalų, todėl kratos metu apie kasos pajamų orderių kopijas nieko neatžymėjo. Teigiama, kad Pareiškėjo advokatas, rinkdamas informaciją, siekdamas bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, tinkamai realizuoti pareigą pateikti tikrovišką informaciją, analogiškai kaip ir mokesčių administratorius (pastabų 2.4 ir 2.5 punktai), siekė surinkti šią informaciją iš Vilniaus miesto savivaldybės archyvo ir bankroto administratoriaus, nes šie asmenys pagal įstatymą turėtų disponuoti UAB „T1“ buhalterinės apskaitos dokumentais, todėl ši informacija ir buvo nurodyta mokesčių administratoriui. Kadangi atstovo veiksmai formaliai yra atliekami kliento vardu, mokesčių administratorius buvo informuotas, kad Pareiškėjas kreipėsi surinkti informaciją iš Vilniaus miesto savivaldybės archyvo ir bankroto administratoriaus, nors realiai kreipėsi jo atstovas. Pareiškėjo atstovui nebuvo žinoma apie tai, kad dokumentai buvo prarasti UAB „T1“ vadovaujant A. K., ši aplinkybė paaiškėjo žymiai vėliau. Paaiškėjus šiai aplinkybei, Pareiškėjo atstovas gavo informaciją iš Pareiškėjo, kad yra išlikusios kasos pajamų orderių kopijos, kurias kartu su paaiškinimu Pareiškėjas pateikė Inspekcijai. Pasak Pareiškėjo, jis niekada neteigė, kad gavo kasos pajamų orderių kopijas iš UAB „T1“ bankroto administratoriaus. Atkreiptas dėmesys į tai, kad įstatymas nedraudžia vadovui daryti dokumentų kopijas. Todėl laikomasi pozicijos, kad nurodyti argumentai dėl atstovo ir paties Pareiškėjo pateiktų pranešimų ir paaiškinimų skirtumų yra grynai formalaus pobūdžio ir negali būti pagrindas apmokestinti Pareiškėją.

Dėl kitų argumentų, kad dokumentai nebuvo perduoti bankroto administratoriui ar savivaldybei, Pareiškėjas pastebi, kad naujasis UAB „T1“ vadovas A. K. pripažįsta faktą, kad jam buvo perduoti visi buhalterinės apskaitos dokumentai ir jis jų neišsaugojo, jis buvo patrauktas baudžiamojon atsakomybėn. Tokie A. K. parodymai eliminuoja Inspekcijos naudojamus apmokestinimo argumentus. Pareiškėjui negali atsirasti atsakomybė dėl to, kad UAB „T1“ buhalterinės apskaitos dokumentai nebuvo perduoti bankroto administratoriui UAB „G2“ ir Vilniaus m. savivaldybės administracijos Personalo departamento archyvui, nes tuo metu jis jau nebuvo UAB „T1“ vadovu ir nebuvo atsakingas už šiuos dokumentus. Šį faktą patvirtina ir Inspekcijos pateiktas 2018-05-09 išaiškinimas ir 2017-10-09 teismo baudžiamasis įsakymas, kuriuo Vilniaus miesto apylinkės teismas pripažino UAB „T1“ direktorių A. K. kaltu dėl UAB „T1“ buhalterinės apskaitos dokumentų sunaikinimo.

Tuo tarpu Inspekcijos specialistai, atlikdami mokestinį patikrinimą, neįsitikino, ar tarp perduotų A. K. dokumentų buvo dokumentai patvirtinantys grynųjų pinigų įnešimą ir atsiskaitymą šiais pinigais su trečiaisiais asmenimis už suteiktas paslaugas ir darbus. Inspekcija apsiribojo formaliu pranešimo išsiuntimu A. K. ir pasinaudojo baudžiamojoje byloje pateiktais jai naudingais paaiškinimais. Toks apmokestinimas negali būti laikomas teisingu ir teisėtu. Pareiškėjas prašo UAB „T1“ vadovą A. K. apklausti liudytoju šioje byloje.

Pareiškėjas nurodo, kad neprimenantis buhalterinę apskaitą tvarkiusios įmonės, o UAB „F1“ buvo steigimo formalumus atlikęs steigėjas. Tačiau teikiant rašytines pastabas dėl patikrinimo akto, Pareiškėjas prisiminė, kad UAB „T1“ apskaitą tvarkė UAB „E1“, todėl Pareiškėjas, jau nebūdamas UAB „T1“ vadovu ir neturėdamas galimybės gauti informacijos iš apskaitą tvarkiusios bendrovės, prašė Inspekcijos kreiptis į UAB „E1“ ir gauti trūkstamą informaciją apie įneštas ir sumokėtas rangovams ir kitiems teikėjams pinigų sumas. Pasak skundo, tai, kad UAB „E1“ tvarkė buhalterinę apskaitą, patvirtins banko sąskaitų išklotinės, kurios yra tarp dokumentų, kurių kopijas padarė Inspekcija, kai atliko UAB „R1“ kontrolės veiksmą. Pareiškėjas prašo įpareigoti atsakovą kreiptis su paklausimu į UAB „E1“, ar pastaroji tvarkė UAB „T1“ buhalterinę apskaitą.

Pareiškėjas nurodo, jog teikdamas rašytines pastabas, jis neturėjo galimybės gauti įrodymų, todėl prašė Inspekcijos įvertinti turimą informaciją apie UAB „T1“ atliktus darbus ir pastatytus pastatus, už kurių statybas UAB „T1“ su rangovais atsiskaitė, tai dar kartą patvirtintų faktą, kad Pareiškėjas lėšas įnešė į bendrovės kasą. Siekdamas pagrįsti, kad atsiskaitymai vyko grynaisiais pinigais, Pareiškėjas prašė išreikalauti informaciją apie atsiskaitymus grynaisiais pinigais su PC „Senukai“, UAB „Statoil“ (šiuo metu Circle K), UAB „Ermitažas“, UAB „Moki veži“ ir kitais. Mokesčių administratorius nerinko informacijos apie

Pareiškėjo atsiskaitymus. Atsižvelgiant į tai, kad nėra surinkta informacija apie Pareiškėjo atsiskaitymus (išlaidas) UAB „TI“ vardu su kitais ūkio subjektais, mokesčių administratoriaus sprendimas naikintinas kaip nepagrįstas ir neteisėtas.

Pareiškėjas nurodo, kad iš Inspekcijos sprendimo nėra aišku, kokiais veiksmais buvo siekta gauti mokestinę naudą, kokios yra konkrečios tikrosios teisiškai reikšmingos aplinkybės, kuriomis remiantis yra apskaičiuoti papildomi mokesčiai. Nurodoma, kad sprendamas klausimą dėl galimybės taikyti turinio viršenybės prieš formą principą, mokesčių administratorius privalėjo nustatyti ir įvertinti Pareiškėjo nurodytas pastabas ir surinkti informaciją apie UAB „TI“. Pareiškėjas mano, kad priimdamas sprendimą apskaičiuoti papildomus mokesčius, mokesčių administratorius netinkamai vykdė MAĮ 67 str. 1 dalyje nustatytą įrodinėjimo pareigą.

Pareiškėjas laikosi pozicijos, kad sprendimas yra neteisėtas ir tuo pagrindu, kad neturėdama teisėto pagrindo, Inspekcija patikrinimo akte atskleidė asmens duomenis, taip pažeisdama Pareiškėjo teisę į asmens duomenų konfidencialumą ir neliečiamumą bei Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo, o taip pat 2016-04-27 Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas), nuostatas. Pareiškėjas nurodo įvairių teisės aktų nuostatas, susijusias su nekaltumo prezumpcija, teigdamas, kad mokesčių administratorius atskleidė duomenis apie Pareiškėją, kurie pagal savo prigimtį yra asmens duomenys, kurių gavimui ir panaudojimui yra reikalingas asmens sutikimas, o pateikdamas duomenis apie teistumą patikrinimo akte ir sprendime, nenurodydamas, kokią reikšmę šie duomenys turi apmokestinimui, mokesčių administratorius pažeidė Lietuvos Respublikos Konstitucijos 31 straipsnyje įtvirtintą nekaltumo prezumpcijos principą. Būdamą valstybine institucija, Inspekcija negerbia ir nesaugo Pareiškėjo teisių ir įvardija Pareiškėją nusikaltėliu, nors prieš 10 metų (2008 m.) priimtas teismo įsakymas neturi jokios reikšmės apmokestinimui (teistumas išnykęs), o 2018-01-11 ikiteisminis tyrimas R. C. atžvilgiu nutrauktas, nesurinkus pakankamai duomenų, pagrindžiančių R. C. kaltę dėl nusikalstamos veikos padarymo.

Pareiškėjas teigia, kad jis negavo jokios mokestinės naudos, mokesčių administratorius nepateikė jokių savo prielaidas pagrindžiančių įrodymų, todėl nepagrįstai pritaikė Pareiškėjui MAĮ 69 ir 70 straipsnių nuostatas, nepagrįstai papildomai apskaičiuodamas 75376 Eur GPM sumą.

Pareiškėjas papildomai atkreipia dėmesį į tai, kad mokesčių administratorius, nors ir atsižvelgė į tai, kad jis bendradarbiavo ir teikė dokumentus, tačiau nepagrįstai paskyrė 30 proc. baudą, visiškai neatsižvelgdamas į Pareiškėjo turtinę padėtį. Mokesčių administratoriui yra žinoma, kad Pareiškėjui yra iškelta fizinio asmens bankroto byla (10 priedas), todėl jo turtinė padėtis yra bloga. Be to, Pareiškėjas privalo išlaikyti nepilnametę dukrą A. M. (gim. (duomenys neskelbtini), kurios išlaikymui priteista po 43,44 Eur kas mėnesį iki dukters pilnametystės. Tuo atveju, jeigu Komisija skundą atmestų, Pareiškėjas prašo sumažinti paskirtą baudą iki 10 procentų.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), įvertinusi ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, kad Pareiškėjo skundas atmestinas, Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Ginčas tarp šalių vyksta dėl Pareiškėjui apskaičiuoto GPM ir juo susijusių sumų, Inspekcijai konstatavus, kad Pareiškėjas yra gavęs kitų pajamų, nes Pareiškėjas (būdamas UAB „TI“ direktoriumi) nuėmė iš UAB „TI“ banko sąskaitų pinigines lėšas ir nepagrindė piniginių lėšų panaudojimo įmonės veikloje.

Pareiškėjas su priimtu sprendimu nesutinka, laikydamasis pozicijos, kad jis pinigines lėšas pagal kasos pajamų orderius įnešė į įmonės kasą, kasoje apskaitytos lėšos buvo panaudotos atsiskaityti už prekes, su tiekėjais būdavo atsiskaitoma bankiniais pavedimais ir grynaisiais pinigais. Savo poziciją Pareiškėjas grindžia Inspekcijai pateiktų kasos pajamų orderių kopijomis, teigdamas, kad Inspekcijos atliktas dokumentų kopijų vertinimas yra

nepagrįstas. Taip pat pateiktu Lenkijos įmonės suvestiniu registru, teigdamas, kad dalis lėšų buvo panaudota atsiskaitant būtent su šiuo tiekėju, 6 kasos pajamų orderių kvitų kopijomis, atskaitingo asmens sąskaitos išrašu. Pareiškėjas laikosi pozicijos, kad Inspekcija mokestinio patikrinimo metu turėjo kreiptis į kitus ūkio subjektus dėl dokumentų gavimo, taip pat mano, kad ginčo nagrinėjimo metu tikslinga apklausti po Pareiškėjo UAB „T1“ direktoriumi buvusį asmenį dėl šios įmonės dokumentų, kurie buvo prarasti dėl šio asmens kaltės. Remdamasis šiais ir kitais skunde nurodytais motyvais, Pareiškėjas prašo naikinti Inspekcijos sprendimą.

GPMĮ 3 straipsnyje nurodyta, jog pajamų mokestį moka pajamų gavęs gyventojas, o pagal GPMĮ 8 str. 1 dalį pajamos pripažįstamos jų gavimo momentu. Pagal MAĮ 2 str. 15 punktą mokesčių mokėtojas – asmuo, kuriam pagal mokesčio įstatymą yra nustatyta prievolė mokėti mokestį <...>, t. y. fizinis arba juridinis asmuo nuo to momento, kai jam pagal mokesčių įstatymus atsiranda prievolė mokėti mokestį, tampa mokesčių mokėtoju, o pajamų mokestį moka pajamų gavęs gyventojas. Pajamos pagal GPMĮ 2 str. 14 punktą, tai <...> per mokestinį laikotarpį gautas atlygis už atliktus darbus, suteiktas paslaugas, už perduotas ar suteiktas teises, už parduotą ar kitaip perleistą, investuotą turtą ar lėšas ir (arba) kita gauta nauda pinigais ir (arba) natūra <...>. LVAT išplėstinė teisėjų kolegija administracinėje byloje Nr. A602-2280/2012 pažymėjo, jog sisteminė, loginė bei lingvistinė GPMĮ nuostatų analizė aiškiai iliustruoja, jog GPMĮ 8 str. 2 dalies 1 punkte numatytu atveju GPM mokėtoju pripažįstamas gyventojas, kuris faktiškai bet kokia forma gavo pajamų, kurios yra GPM objektas jų gavimo momentu <...>. Įstatymo leidėjo įtvirtintos nuostatos („pajamų gavęs“, „gautas atlygis už atliktus darbus“ ir pan.) suponuoja išvadą, kad mokestinių prievolių atsiradimą sąlygoja tam tikrų būtinų juridinių faktų visuma. Tai reiškia, jog asmuo bus laikomas mokesčių mokėtoju MAĮ ir GPMĮ prasme tik tuo atveju, jeigu jam atsiras prievolė mokėti mokestį dėl tam tikrų sudarytų sandorių ar kitu būdu gautų pajamų, kurios pagal minėtus įstatymus yra pripažįstamos apmokestinamosiomis pajamomis.

Dėl dokumentų, kuriais Pareiškėjas grindžia lėšų panaudojimą įmonės veikloje. Įvertinus ginčo byloje surinktą informaciją, sutiktina su Inspekcijos pozicija, kad Pareiškėjas nepagrindė iš įmonės banko sąskaitų nuimtų pinigų panaudojimo įmonės veikloje, kas būtų pagrindu paneigti mokesčių administratoriaus poziciją dėl Pareiškėjo pajamų gavimo.

Ginčo byloje nustatyta, kad iš UAB „T1“ banko sąskaitos nuimta grynaisiais pinigais 460000 Eur, iš jų: 2015-08-10 – 40000 Eur, 2015-09-03 – 50000 Eur, 2015-10-27 – 50000 Eur, 2015-11-23 – 90000 Eur, 2015-12-15 – 130000 Eur, 2016-01-08 – 100000 Eur. Pagal tarp AB DNB banko, UAB „T1“ ir UAB „G1“ sudarytą sutartį, gavus UAB „T1“ paraišką, pinigus UAB „G1“ pristatė Pareiškėjui, nes pinigų pristatymo lydraščiuose pasirašė Pareiškėjas. Taip pat pagal UAB „T1“ Nordea bank AB banko sąskaitų išrašus nustatyta, kad laikotarpiu nuo 2015-06-02 iki 2015-08-05 iš UAB „T1“ banko sąskaitos Pareiškėjas nuėmė grynaisiais pinigais 42000 Eur (2015-06-02 – 14000 Eur, 2015-06-04 – 14000 Eur, 2015-08-05 – 14000 Eur). Nors Pareiškėjas Inspekcijai kontrolės veiksmų metu pateikė dokumentus (kasos pajamų orderių kopijas), kuriais grindė nuo banko sąskaitų nuimtų piniginių lėšų panaudojimą, tačiau, Komisijos vertinimu, jie pagrįstai įvertinti kritiškai. Taip pat taikant MAĮ 69 straipsnio nuostatas, jie pripažintini formaliai surašytais, siekiant eliminuoti mokesčių mokėtojo pareigą deklaruoti gautas pajamas ir nuo jų mokėti mokesčius, motyvuojant tuo, kad pinigines lėšas buvo įneštos (apskaitytos) įmonės kasoje ir panaudotos atsiskaityti su trečiaisiais asmenimis grynaisiais pinigais. Pareiškėjui 2017-07-07, 2017-08-16 ir 2017-09-04 buvo duoti mokesčių administratoriaus nurodymai, kuriuose nurodyta pateikti 2012-10-23–2012-12-07 laikotarpiu vykdytos stogų dengimo ir kitos veiklos pagal verslo liudijimą, pajamų / išlaidų žurnalą ir pirminius juridinę galią turinčius dokumentus; taip pat dokumentus ir įrodymus, pagrindžiančius UAB „T2“ nuimtų lėšų panaudojimą. Įvertinus Pareiškėjo atstovo Inspekcijai 2017 m. rugpjūčio mėnesiais pateiktus paaiškinimus apie tai, kad prašomų dokumentų pateikti nedelsiant nėra galimybės, nes dėl jų gavimo yra kreiptasi į kitus subjektus, kurie galimai jais disponuoja, todėl prašoma pratęsti nurodymų vykdymo laiką; paties Pareiškėjo poziciją ikiteisminio tyrimo metu (2017-06-20 liudytojo apklausos protokolas), kad „jis jokių UAB „T1“ dokumentų nėra pasiėmęs“, tai, jog pas Pareiškėją kratos metu jokie UAB „T1“

dokumentai nebuvo rasti, Pareiškėjo pozicija, kad jis, būdamas direktoriumi, buvo pasidaręs UAB „T1“ dokumentų kopijas ir jas laikė pas save, vertintina kritiškai ir negali būti pripažinta patikima. Todėl Pareiškėjo atstovo 2017-09-27 (reg. 2017-09-28 Nr. GKD-5184) ir 2017-10-02 (2017-10-03 reg. Nr. GKD-5266) elektroniniu paštu pateiktos kasos pajamų orderių kopijos negali būti vertinamos kaip dokumentai, atspindintys realiai įvykusias operacijas, tai yra nuo UAB „T1“ banko sąskaitų nuimtų piniginių lėšų įnešimą į įmonės kasą. Pareiškėjo skunde išdėstyti motyvai, kad Inspekcijai paaiškinimus teikė Pareiškėjo atstovas, kuris ir kreipėsi į kitus subjektus dėl dokumentų paieškos, nes jam tik vėliau buvo pateikta informacija apie ginčo dokumentų buvimą pas Pareiškėją, nesudaro pagrindo kitaip vertinti šių aplinkybių, nes Pareiškėjui, 2017-07-31 susipažinus su mokesčių administratoriaus 2017-07-07 nurodymo turiniu bei žinant, kokių dokumentų yra prašoma, tuo labiau turint prašomus dokumentus, nebuvo jokių kliūčių juos tiesiogiai ar per atstovą nedelsiant pateikti Inspekcijai, papildomai 2017-08-14 ir 2017-08-29 neprašant pratęsti dokumentų pateikimo terminų, motyvuojant kreipimusi į bankroto administratorių ar į archyvą. Iš ginčo byloje pateikto FNTT 2017-04-26 tyrėjos tarnybinio pranešimo dėl procesinių prievartos priemonių Baudžiamojo kodekso 145 straipsnio tvarka taikymo, matyti, kad kratų tiek pas Pareiškėją, tiek pas kitus asmenis atlikimas buvo siejamas su iš UAB „T1“ banko sąskaitų nuimtų pinigų panaudojimo tyrimu. Todėl, pasak tarnybinio pranešimo, kratų metu buvo siekta rasti: „įmonių buhalterinės apskaitos dokumentus, kitus dokumentus, juodraštinis užrašus, kompiuterius ir kt., grynuosius pinigus“, tai yra bet kokią informaciją ar bet kokius įrodymus (įskaitant juodraštinis užrašus), susijusius su UAB „T1“ veikla. Todėl kritiškai vertintina Pareiškėjo pozicija dėl to, kad pas Pareiškėją kratos metu nebuvo rasta jokių UAB „T1“ dokumentų, nes Pareiškėjas turėjo tik dokumentų kopijas, o FNTT pareigūnai neva ieškojo originalių dokumentų.

Komisija taip pat laikosi pozicijos, kad ginčo situacijoje nėra jokio pagrindo papildomai iškviesti ir liudytoju apklausti A. K. , nes jis paaiškinimus dėl UAB „T1“ dokumentų neišsaugojimo yra davęs ikiteisminio tyrimo metu (jų turinys ginčo šalims yra žinomas). Todėl Pareiškėjo skunde išdėstytas teiginys, kad šis asmuo turėjo būti apklaustas dėl to, ar tarp jam perduotų dokumentų buvo dokumentai, patvirtinantys grynujų pinigų įnešimą ir atsiskaitymą šiais pinigais su trečiaisiais asmenimis, vertintinas ne kaip objektyvus siekis gauti informaciją iš asmens, kurio vadovavimo metu UAB „T1“ dokumentai buvo prarasti, bet kaip tam tikros suformuotos Pareiškėjo gynybinės pozicijos pagrindimas. Tuo labiau, kad iš A. K. parodymų ikiteisminio tyrimo metu matyti, kad minėtas asmuo negalėjo nieko konkretaus paaiškinti nei apie dokumentų kiekį, nei apie jų turinį, nei apie jo ketintą vykdyti veiklą. Nurodydamas, kad dokumentų buvo apie 7 segtuvai, tikslaus skaičiaus neatsimena, dokumentus išmetė, nes nežinojo jų saugojimo tvarkos ir neišmanė įstatymų reikalavimų, tokias vadovaujančias pareigas ėjo pirmą kartą. Nurodė, kad iki jo tapimo direktoriumi, įmonės buhalterinę apskaitą vedė įmonė, esanti L. Asanavičiūtės g., A. K. , pirkdamas įmonę, netikrino, kiek ir kokių dokumentų yra laikoma minėtoje įmonėje, perkant įmonę, nebuvo pasirašytas dokumentų priėmimo–perdavimo aktas, kaip pradėta bankroto procedūra (nors jis direktoriumi buvo nuo 2016-04-20 iki 2016-06-10), jis neatsimena. Paminėtina ir tai, jog paties A. K. parodymai yra prieštaringi, nes jis nors ir nurodė, kad jo vadovavimo metu įmonė veiklos nevykdė, jam nebuvo perduoti nei gryniesi pinigai, nei banko prijungimo duomenys, tačiau jis teigia atsiskaitinęs su tiekėjais, nors ir negalėjo nurodyti nei su kuo, nei kokie mokėjimai buvo atlikti. Paminėtina ir tai, kad A. K. parodymai neatitinka paties Pareiškėjo parodymų, nes, šio asmens teigimu, dokumentų priėmimo–perdavimo aktas, skirtingai nei teigia Pareiškėjas, nebuvo surašytas, o buhalterinę apskaitą tvarkiusi įmonė yra L. Asanavičiūtės g., o, pasak Pareiškėjo, priėmimo–perdavimo aktas buvo surašytas, o įmonė yra Vilniaus senamiestyje. Todėl, Komisijos vertinimu, atsižvelgiant į tai, jog A. K. , jau teikdamas parodymus 2017-09-08, negalėjo nurodyti konkrečių su UAB „T1“ veikla susijusių aplinkybių, taip pat konkretios informacijos apie perimtus dokumentus ir jų turinį, Pareiškėjo prašymas dėl minėto asmens apklausos netenkintinas, nes papildoma jo apklausa nėra tikslinga. Tuo labiau, kad iš 2017-01-18 UAB „T1“ mokesstinio tyrimo ataskaitoje Nr. (21.67-32) FR0686-73 esančių duomenų matyti, kad dar 2016-08-31 raštu Nr. (11.42-30-5) 46-KD-4621 buvo kreiptasi į A. K. , prašant

2016-09-08 atvykti į Vilniaus AVMI dėl atskirų klausimų paaiškinimo, tačiau A. K. į Vilniaus AVMI neatvyko, nurodytu telefonu nesusisiekė.

Pareiškėjas skunde laikosi pozicijos, kad atsiskaitymas grynaisiais pinigais buvo įprastinė UAB „T1“ vykdyta veiklos praktika. Būdamas direktoriumi, Pareiškėjas atsiskaitydavo grynaisiais pinigais, įsigydamas prekes prekybos centruose „Senukai“, UAB „Ermitažas“ ir kitose įmonėse, todėl, Pareiškėjo teigimu, Inspekcija privalėjo kreiptis į minėtas įmones, siekdama išreikalauti su UAB „T1“ veikla susijusius dokumentus. Taip pat Pareiškėjas pateikė Lenkijos įmonės „K1“ suvestinius duomenis lenkų klaba apie atsiskaitymus su UAB „T1“ grynaisiais pinigais, pateiktos UAB „L1“ 6 pinigų priėmimo kvitų (2015 m. balandžio, gegužės, lapkričio mėn., 2016 m. kovo mėn.) kopijos, taip pat atskaitingo asmens (UAB „T1“ sąskaitos Nr. 24350) registras. Pasisakydama dėl šių Pareiškėjo skundo motyvų, Komisija atkreipia dėmesį į tai, jog bankroto administratoriui UAB „T1“ buhalterinės apskaitos dokumentai nebuvo pateikti, motyvuojant jų sugadinimu ir praradimu, todėl Inspekcija kontrolės veiksmų neturėjo galimybės objektyviais buhalterinės apskaitos dokumentais ir kita informacija įvertinti aplinkybių, ar iš banko sąskaitų grynaisiais nuimti pinigai buvo panaudoti įmonės veikloje. Tokia išvada padaryta Inspekcijos 2017-01-18 UAB „T1“ mokestinio tyrimo ataskaitoje Nr. (21.67-32) FR0686-73, taip pat konstatavus, kad negalima iš dalies nustatyti UAB „T1“ veiklos, turto, nuosavo kapitalo, įsipareigojimų dydžio ir struktūros. Šiuos aspektu Komisija papildomai atkreipia dėmesį ir į tai, kad, nors norminiai aktai numato specialią procedūrą dingusių, visiškai ar iš dalies sugadintų apskaitos dokumentų ir apskaitos registru atkūrimui (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012-07-01 nutarimu Nr. 1022 patvirtinta Dingusių, visiškai ar iš dalies sugadintų apskaitos dokumentų ir apskaitos registru atkūrimo taisyklės), tačiau ginčo atveju šia procedūra nebuvo naudotasi. Atsižvelgiant į tai, atskirų duomenų, pavyzdžiui, kasos pajamų kvitų kopijų ar suvestinių registru duomenų apie ūkinės operacijas, kurioje galimai dalyvavo UAB „T1“, pateikimas, nepagrindžia aplinkybių dėl ginčo piniginių lėšų panaudojimo įmonės veikloje. Aptartų dokumentų kopijos negali būti tiesiogiai susietos su Pareiškėjo iš UAB „T1“ banko sąskaitos nuimtų piniginių lėšų, kurios, pasak Pareiškėjo, pagal jo pateiktus kasos pajamų orderius buvo įneštos į įmonės sąskaitą, panaudojimu atsiskaityti su tiekėjais. Tuo labiau, kad, pavyzdžiui, Pareiškėjas ikiteisminio tyrimo metu 2017-06-20 liudytojo apklausos protokole negalėjo nurodyti jokių konkrečių aplinkybių, susijusių UAB „T1“ veikla, teigdamas, kad neatsimena, nei kokį kilnojamąjį ar nekilnojamąjį turtą įmonė turėjo, kokie jos veiklos partneriai, kiek darbuotojų turėjo. Todėl Pareiškėjo pozicija vertintina kaip neįrodyta ir į jo pateiktus dokumentus neatsižvelgtina.

Pagal MAĮ 40 straipsnį mokesčių mokėtojui tenka pareiga laiku ir tiksliai įvykdyti mokestinę prievolę, teisingai apskaičiuoti mokestį, vadovaujantis mokesčių įstatymais; laiku pateikti mokesčių deklaracijas ir kitus teisės aktuose nustatytus dokumentus; pateikti mokesčių administratoriui visus patikrinimui reikalingus dokumentus, kompiuteriu tvarkomos apskaitos duomenis ir kitą informaciją. Tokiu būdu būtent mokesčių mokėtojui tenka pareiga surinkti duomenis apie tai, kad jis konkrečioje situacijoje negavo apmokestinamųjų pajamų, nes ginčo atveju Inspekcija surinko informaciją, kad būtent Pareiškėjas nuėmė iš UAB „T1“ banko sąskaitų pinigines lėšas, o dokumentai, pagrindžiantys lėšų panaudojimą įmonės veikloje, nepateikti, tokių dokumentų Inspekcija nesurinko ir atlikusi įmonės kontrolės veiksmus. Atsižvelgiant į įrodinėjimo pareigas, nustatytas mokestiniuose teisiniuose santykiuose, taip pat į MAĮ 67 str. 2 dalies nuostatas, mokesčių administratorius neturi pareigos rinkti įrodymus ir duomenis, kurie pagrįstų mokesčių mokėtojo pasirinktą poziciją ar paneigtų Pareiškėjo iškeltas abejones dėl gautų pajamų apmokestinimo teisingumo ar skundo teiginius. Todėl ginčo situacijoje nėra pagrindo teigti, kad Inspekcija netinkamai atliko kontrolės veiksmus, nesikreipdama į Pareiškėjo minimus kontrahentus (prekybos centrus, degalinę ar pan.) dėl sandorių, apie kuriuos Pareiškėjas nepateikė jokių duomenų, išskyrus bendro pobūdžio informaciją apie ūkinių operacijų buvimą.

Dėl mokesčių apskaičiavimo pagal MAĮ 70 straipsnio nuostatas. Pareiškėjo mokesčių bazė apskaičiuota, remiantis MAĮ 70 straipsnio nuostatomis, taikant Taisyklių 6.3.5 punkte nustatytą lėšų bankų sąskaitose metodą. Pareiškėjas laikosi pozicijos, kad jis neprivalėjo vesti

buhalterinės apskaitos, saugoti dokumentų, todėl jo atžvilgiu šis apmokestinimo metodas pritaikytas nepagrįstai. Pasisakant dėl Pareiškėjo pateikto Inspekcijos 2018-05-09 paaiškinimo Nr. (32-34-KTE)RM ir jo įtakos Pareiškėjo apmokestinimui, pažymėtina, kad paaiškiniame yra pateikta bendro pobūdžio informacija apie tai, kaip yra įforminamas grynujų pinigų įnešimas į įmonės kasą ir kaip turi būti saugomi šie dokumentai, taip pat kas atsakingas už dokumentų saugojimą pasikeitus įmonės vadovui.

Nors Pareiškėjo atžvilgiu Inspekcija taikė MAĮ 70 straipsnio nuostatas, tačiau šių nuostatų taikymo tiesiogiai nesiejo su norminiuose aktuose įtvirtinta pareiga saugoti juridinio asmens vardu išrašytus dokumentus. Ginčo atveju patikrinimo metu pirmiausia buvo pripažinta neįvykdyta bendroji mokesčių mokėtojo pareiga, gavus pajamų, pateikti mokesčių deklaraciją ir joje deklaruoti visas gautas pajamas ir sumokėti mokesčius, nes buvo nustatyta, jog nuėmus pinigus iš UAB „T1“ sąskaitų, Pareiškėjas, patikimais ir abejonių nekeliančiais įrodymais nepagrindė jų panaudojimo įmonės veikloje, jos naudai ir interesais. Paminėtina ir tai, jog LVAT praktikoje (2009-09-14 nutartis adm. byloje Nr. A-556-945/2009, 2009-03-12 nutartis adm. byloje Nr. A-556-348/2009) yra laikomasi pozicijos, kad ir kitais (ne tik nutartyse aptartais) teisėkūros subjekto neišvardintais atvejais, įvertinimas remiantis MAĮ 70 straipsnio nuostatomis gali būti atliekamas. Teismo vertinimu, vienas iš tokių kriterijų – mokesčių administratoriui atsiradusios kliūtys nustatyti mokesčių mokėtojo mokesstinės prievolės dydį įprastine, tai yra atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta tvarka. Tai, jog Inspekcijos sprendime buvo pasisakyta dėl apskaitos dokumentų, kaip pirminių informacijos šaltinių, iš esmės buvo lemta paties Pareiškėjo pasirinktos įrodinėjimo pozicijos, kurią jis grindė pateiktomis kasos pajamų orderių kopijomis, nors, pats Pareiškėjas skunde teigia, kad jis neprivalo jų turėti. Atsižvelgiant į tai, kad pateiktų dokumentų kopijos, įvertinant jų atsiradimo ir pateikimo momentus, Pareiškėjo paaiškinimų prieštaravimus, nepripažintos pakankamais įrodymais lėšų panaudojimui įmonės veikloje pagrįsti, nustačius papildomas aplinkybes, kad Pareiškėjas aktualiuoju laikotarpiu neturėjo pakankamai pajamų savo ir savo šeimos išlaidoms pagrįsti, minėtų aplinkybių visuma pripažintina pakankama Pareiškėjo mokesčių bazę nustatyti pagal MAĮ 70 straipsnio ir Taisyklių nuostatas.

Dėl kitų aplinkybių. Susipažinusi su kitais Pareiškėjo skundo motyvais, Komisija neturi pagrindo išvada, kad motyvai dėl Pareiškėjo duomenų atskleidimo sudaro pagrindą Inspekcijos sprendimą vertinti kaip nepagrįstą. Šie motyvai neturi tiesioginės įtakos su Pareiškėjo apmokestinimu susijusioms aplinkybėms, todėl dėl jų Komisija savo sprendime plačiau nepasisako.

Dėl baudos dydžio. MAĮ detalai nenustato, kaip turėtų būti mažinamas ar didinamas baudos dydis vertinant normoje nurodytas aplinkybes, todėl būtina atsižvelgti į LVAT formuojamą praktiką šiuo klausimu. LVAT teisėjų kolegija adm. byloje Nr. A-261-214/2008, atsižvelgusi į Konstitucinio Teismo 2004-01-26 nutarime nurodytus baudų dydžio nustatymo principus, padarė išvadą, kad skiriant baudą už mokesčių įstatymo pažeidimą, turėtų būti imamas sankcijoje numatytos baudos vidurkis. Kaip pažymėjo LVAT, skiriant baudą asmeniui, individualizuojant jos dydį, privaloma atsižvelgti į atsakomybę lengvinančias bei sunkinančias aplinkybes, kurias lemia pažeidimo pobūdis (LVAT 2010-12-06 nutartis adm. byloje Nr. A-438-1117/2010). Taigi skiriamos baudos dydis priklauso nuo visų kompleksiskai vertinamų su konkrečiu atveju susijusių minėtų aplinkybių, o esant atsakomybę didinančių ir mažinančių aplinkybių pusiausvyrai (ar tokių aplinkybių nesant), skiriamas įstatyme nustatytos minimalios ir maksimalios sankcijos vidurkis (taip pat žiūrėti LVAT 2010-06-04 nutartį adm. byloje Nr. A575-916/2010; 2010-06-30 nutartį adm. byloje Nr. A442-884/2010; 2010-11-29 nutartį adm. byloje Nr. A438-1546/2010).

Komisija, įvertinusi byloje nustatytas faktines aplinkybes, daro išvadą, jog Pareiškėjui pagrįstai paskirta 30 proc., t. y. vidutinio dydžio GPM bauda. Ginčo atveju buvo nustatyta tiek aplinkybių, sunkinančių Pareiškėjo atsakomybę (pavyzdžiui, didelis žalos valstybės biudžetui dydis), tiek ir ją švelninančių (pavyzdžiui, bendradarbiavimas su mokesčių administratoriumi). Šiuo atveju nenustatyta, jog švelninančių aplinkybių būtų buvę daugiau ir suponuojančių mažesnės nei vidurkis baudos skyrimą. Ginčo situacijoje nėra pagrindo Pareiškėjo nurodytų

aplinkybių dėl jo sunkios materialinės padėties pripažintini turinčiomis įtakos baudos dydžiui, nes Inspekcija pripažino, kad Pareiškėjas 2015–2016 metais yra gavęs 502000 Eur pajamas, kurių nedeklaravo ir nuo kurių neapskaičiavo mokesčių. Atsižvelgus į tai, nebuvo ir teisinio pagrindo skirti Pareiškėjui minimalaus dydžio GPM baudą.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a :

Patvirtinti Inspekcijos 2018-08-31 sprendimą Nr. (21.131-31-5)-FR0682-296.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė